

11. МУШИЦКИ КОСТА саслушаван 22 јуна 1946 године

Претседник: Наставља се претрес. Друже заставниче, уведите све малопређашње оптужене и оптуженог **Косту Мушицког**. (У салу улазе оптужени који су до одмора присуствовали претресу и оптужени Коста Мушицки) Оптужени Мушицки, приђите Суду. (Оптужени Мушицки прилази и клања се најпре Суду, затим одбрани и тужиоцу) Јесте ли разумели оптужницу?

Оптужени Коста Мушицки: Јесам.

Претседник: Осећате ли се кривим?

Оптужени: Не осећам се.

Претседник: Јесте ли ви 1941 године постали командант српске добровољачке команде?

Оптужени: Јесам, у другој половини септембра 1941 године.

Претседник: Јесте ли ви ту команду формирали?

Оптужени: Јесам.

Претседник: На чији сте се позив примили тога посла?

Оптужени: Команду сам формирао по наређењу претседника владе генерала Недића.

Претседник: Како је ишло са тим формирањем?

Оптужени: Формирање је било по позиву који је објавио претседник владе, а у јединице ступали су људи добровољно. Формирање се вршило у Београду и формирано одреди упућивани су на терен.³¹⁰

Претседник: Јесте ли ви од Недића били упућивани и на лица у погледу формирања?

Оптужени: Ја сам у сваком погледу био упућен само на генерала Недића.

Претседник: А на кога вас је упутио генерал Недић у погледу формирања?

Оптужени: Он ми је дао овлашћења и ја сам извршио сам формирање.

Претседник: Можда нисте добро разумели питање. На које вас је људе упутио Милан Недић да вам буду у помоћи око организације српске добровољачке команде?

Оптужени: Ту је у питању један неспоразум. Он ме је упутио ради детаљних упутстава Олћану. Али само за формирање, а не да ми буде и од помоћи. То су биле претходне информације.

Претседник: Је ли вам казао том приликом да ће вам Олћан дати и податке за прве људе?

Оптужени: Казао ми је да је већ око 500 људи осигурано, добровољаца који су се иретходно пријавили, односно који су пријављени од стране претседника „Збора“ Димитрија Љотића. Рекао је да су то људи који су осигурани за команду.

Претседник: Је ли вас у том погледу упућивао и на Љотића?

Оптужени: На Љотића није ме упутио. Био је само један случај договора. Приликом подношења мојих предлога за команданте консултовао сам се са њим. То је управо једини његов удео у циљу дејствовања, приликом образовања команде, а за остало није било више разлога.

Претседник: Које је људство и одакле је то људство које је сачињавало прво језгро српске добровољачке команде?

Оптужени Мушички: Људство је било из целе земље, а 500 добровољаца, који су првих дана ступили, махом су били из Београда.

Претседник: Је ли било међу њима и неких омладинаца из Смедерева?

Оптужени: Био је један одред који је постојао пре формирања корпуса. Њега је састављала смедеревска радна група за обнову земље.

Претседник: Је ли то била прва група која је ушла у састав корпуса?

Оптужени: Она је постојала и пре.

Претседник: Је ли то била прва група која је укључена у састав добровољачког корпуса?

Оптужени: Јесте.

Претседник: Је ли вам било познато да је та група састављена од љотићеваца?

Оптужени: Ја нисам био извршио детаљан преглед и нисам тачно знао, али свакако да је међу њима било много Љотићевих омладинаца.

Претседник: Је ли већина чланова добровољачке команде у прво време била љотићевски настројена?

Оптужени: Српски добровољачки корпус имао је одобрење на 1.500 људи. Од тих 1.500 био је попуњен онај број који је био предвиђен и од тог броја њих 500 било је љотићеваца, дакле однос је био 1 : 2, а доцније кад се тај број повећао на 5.000 тај се је однос смањио на 1 : 10.

Претседник: Јесу ли први људи које сте добили преко Олћана и Љотића били чланови „Збора“?

Оптужени: Јесу.

Претседник: Јесте ли били упознати с том чињеницом?

Оптужени: Јесам.

Претседник: Је ли Љотић наредио својим присталицама да одмах оду код вас.

Оптужени: Они су се јавили у команду преко прихватних комисија које су вршиле упис у добровољце.

Претседник: Колико сте одреда формирали 1941 године?

Оптужени: 1941 године формирано је 10 одреда, од којих је био један формиран у Београду а постојао је један на југу.

Претседник: Од кога су ти одреди били снабдевани оружјем и спремом?

Оптужени: Цела опрема, ту спада и оружје, која се није могла у земљи да набави, купована је од окупатора тј. од Немаца.

Претседник: Ко је куповао?

Оптужени: Влада.

Претседник: Коју спрему?

Оптужени: Све оно што се није могло у земљи да изради и набави, у првом реду оружје и муницију.

Претседник: Нису ли Немци били ти који су снабдевали оружјем добровољачку команду тих 10 одреда. Упозоравам вас на извесну контрадикцију између вашег исказа у истрази и вашег казивања данас на претресу. Ви сте тада казали: Од Немаца смо добијали само оружје и делове спреме која се није могла набавити у земљи, све остало је набављала влада.

Оптужени: Ми смо добили оружје али то је обрачунато.

Претседник: Од куд знате?

Оптужени: О томе сам чуо од претседника владе.

Претседник: Из чијих сте руку примили спрему и наоружање за 10 одреда?

Оптужени: Из руку Немаца.

Претседник: Јесте ли кроз то време имали какав контакт са ЈБотићем?

Оптужени: Повремено.

Претседник: Како је вршена дислокација ових 10 одреда?

Оптужени: Одреди су били упућивани на терен према оперативском плану који је био у рукама ђенерала Недића.

Претседник: Када сте завршили организацију тих 10 одреда?

Оптужени: Потпуна формација завршена је у току 1941 године али главни део организације извршен је још у току октобра те године.

Претседник: Јесу ли ови одреди учествовали у борби против партизана?

Оптужени Мушицки: Јесу.

Претседник: Јесу ли ови одреди учествовали заједно са Немцима у борби против партизана?

Оптужени: У 1941 години били су ретки случајеви. Први случај био је око 13 новембра али доцније су учествовали.

Претседник: Какви ретки случајеви? На шта мислите кад кажете: ретки случајеви?

Оптужени: На заједничко учествовање у борби једновремено са окупатором.

Претседник: Је ли било више случајева, сем ових ретких?

Оптужени: Ја сам први пут сазнао за случај 13 новембра.

Претседник: Је ли било случајева да су сами добровољци учествовали у борби против партизана?

Оптужени: Први талас који је ишао од Београда ка југу, против њега сам се борио, без учешћа са окупатором. Понављам да сам за први случај сазнао 13 новембра.

Претседник: Јесу ли ваше јединице и под вашим руководством учествовале у операцијама заједно са Немцима, са казненом експедицијом против слободне територије у Западној Србији, то је сектор Чачак - Ужице?

Оптужени: У офанзиви Немаца против ужичке територије учествовале су српске јединице саме, са задатком да позаузимају те територије, поседну гарнизоне у важнијим местима. Борбених сукоба у првим линијама није било. Било је борбе и сукоба појединачних снага са мањим јединицама у позадини, које су се распрсле и пробијале кроз фронт.

Претседник: Јесте ли увидели тада да сарађујете са окупатором против свога народа?

Оптужени: Ја никада нисам г. претседниче увиђао да сам учествовао са окупатором против свога народа. *Ја сам учествовао напореда са окупатором за спасавање свога народа, а противници који су били на другој страни, били су само један део овога народа, нису били цео мој народ.*

Претседник: *Је ли онај део на коме сте били ви био цео народ?*

Оптужени: *Ја бих пре рекао, према оним подацима са којима бих могао располагати и који се могу реконструисати, да је огромна већина народа била на овој страни.*

Претседник: *На којој? Партизанској или са Немцима?*

Оптужени: *На страни владе Недића. Тада се рачунало са онима који су били ван територије Србије да их је могло бити око 20.000 у односу на целокупно становништво, док сви они који се нису определили за устанак и који нису узели оружје у руке и отишли у шуму ти су били уз Недића.*

Претседник: Зар вам није било јасно, онога момента, кад вас је Недић позвао и поверио овакву организацију, кад је он отворено колаборирао са окупатором и извршавао његове директиве, кад треба да постанете са својим одредом оружана снага такве једне политике, оружана подршка такве једне политике, кад примате оружје и муницију директно, како малочас рекосте, из немачких магацина, зар вам није било јасно, да ви почињете да служите окупатору?

Оптужени: Не, господине претседниче, *јер ја сам био увек свестан да је ред и мир био потребнији моме народу, него окупатору. Окупатор је тиме врло мало себи помогао, док смо ми својим учешћем и тиме што смо се заложили за спасење овога народа у већем степену послужили своје народу.*

Претседник: Како тумачите то „спасење народа“ кад ваше формације заједно са фашистичким окупатором учествују у борби против оних људи који су се дигли против окупатора?

Оптужени: Просто, сасвим просто. *Устанак, ма какав он био није могао у 1941 Години а ни доцније у току развоја да рачуна на ма*

какав трајан успех. Окупатор је за сваку агресију поступао безобзирно бруШално. По примерима на целој територији српства, где је Србин био стављен потпуно ван закона, шта би тек имао да дочека Србин ако би се окупатор на српство оборио безобзирно.

Претседник: *Јесу ли Срби у Србији били стављени ван закона?*

Оптужени: Тако дуго док год нису почели немири било је сношљиво и тек немири су изазвали реакцију.

Претседник: Чију реакцију?

Оптужени: Окупатора.

Претседник: Какву?

Оптужени: Безобзирну и бруталну према народу, одмазду према народу.

Претседник: Наведите нам примере те бруталне одмазде?

Оптужени: Мачва.

Претседник: Онда?

Оптужени: Скела.

Претседник: Онда?

Оптужени: Крагујевац, Краљево.

Претседник: У реду. - Објасните нам како долази до тога да у тим одмаздама над српским народом заједно са окупатором учествују ваше јединице, на пример одред добровољачки под командом Марисава Петровића у заједници са окупатором врши масакрирање 7.500 грађана у Крагујевцу?

Оптужени: Дозволите да кренем мало унапред.

Претседник: Не, задржите, се код ове тачке и пошто ту тачку објасните крените унапред. (Смех у дворани) Је ли Марисав Петровић учествовао у покољу у Крагујевцу?

Оптужени: Марисав Петровић није учествовао у покољу у Крагујевцу, *већ је учествовао у спасавању Крагујевчана за време покоља. Он је лично 950 Крагујевчана извукао из оних Група које су већ биле одређене да буду побијене 950, Господине претседниче. Марисав Петровић би за тај случај требало да добије 950 медаља. Можда је Марисав Петровић могао да има неку другу кривицу, али конкретно и небориво он је у Крагујевцу спасао 950 људи.*

Претседник: Према томе, је ли исто тако небориво и то да је приликом покоља у Крагујевцу заједно са окупатором био и одред Марисава Петровића, који је под вашом командом био, је ли небориво да је Марисав Петровић у томе покољу заједно са окупатором био у Крагујевцу на лицу места?

Оптужени: Ја сам то сазнао тек од иследника. Ја нисам за то унапред знао, али могу да тврдим да Марисав Петровић није учествовао у покољу, неГо у спасавању Крагујевчана.

Претседник: *А када сте сазнали за спасавање Крагујевчана?*

Оптужени: *Неколико дана после извршеноГ чина.*

Претседник: Ово је више питање тужбе које ћу да вам поставим. Да ли би били ради да вас пребацимо у Крагујевац да би рекли Крагујевчанима да је Марисав Петровић спасао 950 људи од покоља, који је вршио заједно са окупатором?

Оптужени: Немам никаквог разлога да се плашим једног или другог, говорим чињенице, говорим оно што сам знао и што знам. Нисам још завршио. Марисав Петровић није стајао под мојом командом.

Претседник: Он је био под вашом командом и био је командант одреда.

Оптужени: Није био под мојом командом и он уопште није био постављен за команданта одреда. Он је био у саставу једног од одреда који су били упућени у Аранђеловац.

Претседник: Када сте завршили формирање првих добровољачких јединица?

Оптужени: Мислим октобра месеца.

Претседник: А не септембра?

Оптужени: Може бити је нешто било и септембра, али је формирање завршено октобра.

Претседник: Ви кажете да је формирање углавном завршено октобра месеца, а покољ је вршен 18, 19, 20 и 21 октобра.

Оптужени: Јеста.

Претседник: Тада је Марисав Петровић био под вашом командом.

Оптужени: Био је, али није био командант одреда. Марисав је самовољно напустио Аранђеловац када је чуо да се у Крагујевцу нешто спрема.

Претседник: Значи, да је у циљу спасавања отишао у Крагујевац? (Буран смех у дворани)

Оптужени: Свакако.

Претседник: Кад сте ишли на Чачак у заједници са Немцима каква је ваша функција била?

Оптужени: Ја сам имао задатак да распоредим добровољачке јединице по гарнизонима. У времену наступања немачки командант дивизије наредио ми је, односно захтевао од мене да будем уз његов штаб.

Претседник: И јесте ли били стално уз немачки штаб?

Оптужени: Јесам на путу од Крагујевца до Чачка.

Претседник: А јесте ли стално стајали на челу колоне?

Оптужени: Јесам.

Претседник: Јесу ли тада Немци и добровољци вршили паљења, пљачке и убијања?

Оптужени: Од Краљева до Чачка нисам видео ниједан елеменат који би био иоле сличан поступку казнене експедиције.

Претседник: А шта сте видели?

Оптужени: Видео сам паљење стогова сена, видео сам изваљена врата на кући, *видео сам свега једну опљачкану краву, видео сам, што сам заборавио да кажем на саслушању у исШрази, како је једна кућа горела, али је она спасена иницијалШивом мога ађуШанта.*

Претседник: А је ли било хапшења људи?

Оптужени: Било је од стране Немаца, *али блаГодарећи нашој ин-Шервенцији Ши су људи били пушШени.*

Претседник: Ко је хапшен?

Оптужени: Хапшења није било, него је било заробљавања.

Претседник: Кога?

Оптужени: Није се могло утврдити.

Претседник: Јесу ли то били људи са пушкама?

Оптужени: Нису.

Претседник: А јесу ли били сељаци?

Оптужени: Јесу.

Претседник: *А је ли било пљачке?*

Оптужени: *Та једна крава што еам малопре рекао.*

Претседник: Објасните Суду како замишљате казнену експедицију?

Оптужени: Онако као што је било у Мачви, где су паљена села.

Претседник: Да ли за вас постоји казнена експедиција само онда када се све са земљом сравни и све живо побије?

Оптужени: То је била једна војничка операција.

Претседник: Да ли је та војничка операција могла да личи на неки излет? (Буран смех)

Оптужени: Не знам....

Претседник: Јесте ли ви на челу колоне ушли у Чачак?

Оптужени: Јесам.

Претседник: Је ли било стрељања у Чачку?

Оптужени: За моје доба није ниједно било.

Претседник: Како није било, присетите се мало.

Оптужени: За моје време у Чачку, господине претседниче, није било.

Претседник: Је ли за ваше време извршена блокада Чачка?

Оптужени: Извршена је.

Претседник: Је ли сатерано мушко становништво у круг Инжењерског завода?

Оптужени: Јесте путем добошара.

Претседник: Је ли у кругу Инжењерског завода организован преки суд?

Оптужени: Да ли је био преки суд, не знам, али је била једна комисија која је испитивала она лица која првог дана нису могла бити пуштена.

Претседник: Је ли та комисија имала задатак да проналази оне који су учествовали у партизанским одредима и помагали партизанима?

Оптужени: То није била та комисија. То је била друга комисија, састављена од 20 угледних грађана свих друштвених слојева која је постављала питања да ли је ко сарађивао са партизанима. Они који су сарађивали били су издвојени у страну, а ова комисија прегледала је остале из Групе и десетак је накнадно издвојено. За кога је утврђено да није учествовао са партизанима одмах је пуштан кући. А нешто око 150 њих а можда и више, не могу тачно да се сетим броја задржани су.

Претседник: Играју ли за вас те цифре људи какву улогу?

Оптужени Мушицки: То су они који су се добровољно јавили.

Претседник: Да ли ова разлика, да ли цифра 50, 60, 150 људи игра какву улогу?

Оптужени Мушицки: Игра, господине претседниче.

Претседник: Одредите прецизније колико је било људи?

Оптужени Мушицки: Не могу се сетити.

Претседник: У каквом је складу ово ваше казивање кад се ради о борцима са окупатором и његовим слугама са вашим казивањем о залагању за сваку српску главу? Значи да цифра од 50 људи не значи ништа?

Оптужени Мушицки: Ја нисам имао никакву службену функцију ту.

Претседник: Јесте ли ви били командант добровољачких одреда у тој операцији?

Оптужени Мушицки: Ја сам то сазнао од добошара.

Претседник: Приликом похода од Краљева до Чачка јесте ли били стално уз немачки штаб?

Оптужени Мушицки: Нисам имао никакав борбени задатак.

Претседник: Јесте ли били командант одреда?

Оптужени Мушицки: Јесам.

Претседник: Јесте ли били стално на челу колоне и ушли као први у Чачак?

Оптужени: Јесам.

Претседник: Јесте ли учествовали у раду двадесеторице одабраних грађана, како кажете, у Чачку?

Оптужени: Нисам, јер нисам познавао Чачак.

Претседник: Јесте ли интервенисали у том одбору?

Оптужени: Није било разлога. Интервенисао сам идућег дана код оних случајева који су били опаснији.

Претседник: Упозоравам вас да сте у истрази у неколико махова казали да сте самоиницијативно одлазили у тај одбор?

Оптужени: Ја нисам могао учествовати.

Претседник: И да сте интервенисали по цену тога да и ви изгубите главу?

Оптужени: То је било идућег дана, господине претседниче.

Претседник: Добро, јесте ли интервенисали за оне за које није постојала опасност?

Оптужени: Ја сам поставио свога посматрача, који је идућег дана био у близини те комисије и кад је било опасно он ме је из вароши позивао, ја сам дошао и интервенисао.

Претседник: Јесте ли учествовали у том одбору?

Оптужени: Нисам.

Претседник: Јесте ли учествовали у раду тога одбора од 20 грађана кад сте интервенисали?

Оптужени: То је била приватна интервенција.

Претседник: Докле сте остали?

Оптужени: До 8 или 9 увече, кад сам ухапшен.

Претседник: А после кад сте ступили?

Оптужени: После нешто више од годину дана.

Претседник: Кад?

Оптужени: То је било у децембру 1942 године.

Претседник: Јесте ли приликом оснивања српског добровољачког корпуса постали командант?

Оптужени: Јесам.

Претседник: Јесу ли ваше јединице широм целе Србије бориле се против народноослободилачког покрета, против партизана?

Оптужени: Бориле су се против партизана и свих устаничких одреда који су са истим тенденцијама изазивали непријатељску одмазду.

Претседник: А у Санцаку?

Оптужени: У Санцаку је био један батаљон и имао задатак да се издвоји из корпуса и оде у Црну Гору.

Претседник: Је ли отишао?

Оптужени: Није успео да се пробије.

Претседник: Отишао је.

Оптужени: Није стигао.

Претседник: Стигао је.

Оптужени: Али се вратио.

Претседник: Стигао је, али преполовљен.

Оптужени: Није стигао, само до Колашина.

Претседник: Да ли је Колашин у Црној Гори?

Оптужени: Само сам поменуо Колашин, негде у томе крају.

Претседник: Да ли је Мојковац у Црној Гори?

Оптужени: До Црне Горе је стигао, али није стигао да изврши свој задатак.

Претседник: Јесу ли ваше јединице учествовале у блокади села, претресу терена, хапшењу и пљачки цивилног становништва, присилној мобилизацији за ваш добровољачки корпус, у насилном одвођењу становништва у концентрационе логоре?

Оптужени: Дозволите ми тачку по тачку. У блокади села су учествовале јер је то тесно везано за систем герилских операција; у претресу терена су учествовале. Масовна хапшења уколико нису у питању заробљавања, превентивна заробљавања могу бити и у хапшењу и у заробљавању.

Претседник: Је ли било масовних хапшења?

Оптужени: Ја допуштам да је било, али је питање шта значи то масовно. Масовних убистава није било.

Претседник: А индивидуално?

Оптужени: Ако је који случај био, морао је доћи до мене и ја бих против таквог случаја поступио по свој строгости закона.

Претседник: А ако је било каквог случаја који није дошао до вас?

Оптужени: Убиства нису била. Сукобе у борби не могу сматрати за убиства.

Претседник: А батинања, премлаћивања?

Оптужени: Било је од Марисављевог одреда.

Претседник: Је ли било пљачке цивилног становништва?

Оптужени: Масовног убиства није било. Пљачке није било. Ја хоћу да изнесем два примера симптоматична за поступак батаљона. *Један је човек сШављен под преки суд за крађу чарана.*

Претседник: Је ли пљачкано цивилно становништво?

Оптужени: Није.

Претседник: Је ли била присилна мобилизација?

Оптужени: Није било присилне мобилизације, него је наређена регрутација од стране владе пред крај 1943 године.

Претседник: Је ли одвођено становништво у цивилне логоре?

Оптужени: Није. Сваки политички рад у нашим јединицама био је забрањен. У егзекутиву нисмо смели да се мешамо. Ако је било хапшења, спровођење хапшеника нису вршиле наше јединице.

Претседник: Јесу ли ваше јединице спроводиле репресалије?

Оптужени: На које мислите?

Претседник: Знате шта је репресалија: пљачка, паљевина, убиство, премлаћивање, силовање, одвођење.

Оптужени: Од свега тога била је туча која је била забрањена.

Претседник: Јесу ли ваше јединице у заједници са СДС, бугарским окупационим трупама и немачким фашистичким трупама учествовали у операцијама у Јабланици и Топлици јула 1944 године?

Оптужени: Јесу.

Претседник: Је ли вам познато да је та читава операција на челу са Немцима била казнена експедиција?

Оптужени: На сектору на коме су моје јединице биле није било тих симптома.

Претседник: *Изгледа да су ваше јединице биле лепо васпиШане.*

Оптужени: *Ја мислим да јесу. То је црвена ниШ нашеГ васпиШноГ сисшема која се провлачи кроз цео наш рад.*

Претседник: *Је ли та ваша црвена нит стајала под командом Немаца, по чијем је наређењу и радила?*

Оптужени: *Извршине наредбе сам ја добијао само од претседника владе.*

Претседник: А он од кога?

Оптужени: Претседник владе је примао и добијао захтеве од стране Немаца, а ако је који усвојио спроводио је мени.

Претседник: Да ли је могао Недић да изврши померање добровољачких трупа са једног места на друго без пристанка Немаца?

Оптужени: Није могао. *На окупираној територији...*

Претседник: Је ли српски добровољачки корпус био партиска војска фашистичке организације „Збор“?

Оптужени: Најодлучније поричем то, господине претседниче.

Претседник: Предочићу вам исказ генерала Мајснера, који по потреби може да буде доведен да се суочи (Чита): „Српски добровољачки корпус је формиран од стране заповедника за Србију...

Оптужени: *Дозволите ми да вам одговорим. То је нетачно...*

Претседник: *Молим лепо. (Наставља читање)* Већ почетком 1943 године одржан је састанак између претставника заповедника за Србију и Недићеве владе ради стварања два корпуса".

Оптужени: Мени ово није било јасно.

Претседник: (Чита даље): „СДК је формиран од стране заповедника за Србију." То је онда кад сте крајем 1942 и почетком 1943 године постали командант тога корпуса.

Оптужени: Само није формиран од заповедника за Србију, него са његовим одобрењем.

Претседник: У реду. (Наставља читање): „Знам да је заповедник водио бригу о наоружању и опреми овог корпуса. Мислим да су се ове јединице снабдевале намирницама на терену, док су официри били плаћени од Недићеве владе." Да ли је ово тачно?

Оптужени: Цела изјава Мајснера...

Претседник: Молим вас је ли тачно да су официри били плаћени од Недићеве владе.

Оптужени: Само по себи то је јасно.

Претседник: Лаже ли, према томе, Мајснер?

Оптужени: То је чињеница.

Претседник: Чујте даље (Чита): „Корпус је стајао под искључивом командом заповедника за Србију."

Оптужени: Савршено нетачно.

Претседник: (Чита): „А Недићева влада није могла уопште употребити у било које сврхе без знања и одобрења заповедника Србије."

Оптужени: Од те целе реченице само је тачно, „да Недићева влада није могла да употреби."

Претседник: Обратите пажњу шта говорите. Имате ту чланове владе, имате Драгог Јовановића који тачно зна ту организацију, Михаиловића који је такође тачно знао под чијом је командом стајао српски добровољачки корпус. Било би незгодно да се са свима суочите.

Оптужени: Господине претседниче, те су ствари тако јасне да уопште нема никакве бојазни да се суочавам ма са ким. Ја сам замолио мога браниоца да потражи службени документ из кога се види тачно под чијом је командом стајао српски добровољачки корпус. Као и свака друга уредба она је морала да прође кроз све могуће инстанције и установе окупатора да би се сагласио. *У тим статутима је тачно регулисано чија је организација. Ја се надавам да ће ми то бранилац моћи да набави.*

Претседник: *Ви рекосте мало час да је српски добровољачки корпус био она „црвена нит васпитног система". Је ли тако?*

Оптужени: *Ја сам рекао да је поступак са народом...*

Претседник: *Не, кад сам вас питао о квалитету јединица ви сте рекли да је тај васпитни систем који је спровођен у српском добровољачком корпусу црвена нит оног васпитног система који се уопште хтео да примене.*

Оптужени: *У односу поступања према народу.*

Претседник: *Је ли то „црвена нит васпитног система“, да су ваше јединице тако васпитане вршиле блокаду села, претресање терена, масовна хапшења, убијања, пљачку, пребијања, радиле са окупатором, учествовале у казним експедицијама итд.*

Оптужени: *Ја сам рекао шта је од свега тога тачно, оне су вршиле борбене радње и оно што је у тесној вези са борбеном радњом. Оно што може да се узме као грешка то је била туча која је била забрањена.*

Претседник: Јесте ли ви непосредно пред ослобођење учествовали на једној конференцији где су били генерал Јонић, генерал Радвановић, шеф отсека специјалне полиције Бећаревић, четнички командант Иво Павловић - Ђока, Саша Михаиловић и тако даље.

Оптужени: Учествовао сам, добио сам наређење од претседника владе.

Претседник: Је ли на тој конференцији донета одлука да се пружи отпор јединицама Народноослободилачке војске и Црвене армије?

Оптужени: За време док сам ја био, та одлука није донета. Расправљало се више академски о целом поступку за време овог прелазног периода у Србији, да не би дошло до анархије...

Претседник: Јесте ли се ви са вашом јединицом, после ослобођења Београда и Србије, повукли у Словеначко Приморје?

Оптужени: И то тврђење је произвољно. То је било 8 октобра, у 17,30 часова, значи далеко пре ослобођења Београда.

Претседник: Значи, пре ослобођења Београда, заједно са Немцима?

Оптужени: Не, потпуно сам.

Претседник: Јесте ли стигли у Словеначко Приморје и Јулиску Крајину?

Оптужени: Тамо сам стигао.

Претседник: Јесте ли учествовали са својом јединицом у борбама против Југословенске армије?

Оптужени: Против Југословенске армије нисам учествовао у борбама, него сам имао три одбрамбена случаја са месним партизанима.

Претседник: А са јединицама Четврте армије?

Оптужени: Оног часа када је постало јасно.

Претседник: Јесте ли се борили са јединицама Четврте армије?

Оптужени: Дошло је, прво, до борбеног контакта.

Претседник: Какав контакт?

Оптужени: Борбени контакт.

Претседник: Јесте ли пуцали једни на друге из пушака, из митраљеза?

Оптужени: Пуцало се.

Претседник: Па то кажите ви мени. Не знам шта је то контакт.

Оптужени: Оног часа када је постало јасно да то није интерес одбране гарнизона, издао сам наређење за повлачење.

Претседник: Мало пре сте рекли да сте ступили у одбрамбене борбе. Кога сте ви и од кога бранили?

Оптужени: Бранили смо себе.

Претседник: Од кога?

Оптужени: Од оних који су нас нападали, од партизана.

Претседник: *Јесу ли Шу биле немачке јединице?*

Оптужени: *Нису.*

Претседник: Јесу ли немачке јединице биле гарнизониране или кантониране негде околу вас?

Оптужени: У оном крају није било немачких јединица, само у последњој фази, када је наступила Четврта армија, у међупростор су ушле немачке јединице.

Претседник: Јесу ли у то време у Јулиској Крајини вршена насиља и пљачкања према становништву?

Оптужени: *И то је савршено произвољно. Ја мислим, чак смем и да Шврдим, да је наша јединица... Шо је ШериШорија која је била под окупацијом ИШалијана, народ је Шрнео... ја могу да Шврдим да смо ми били нај...*

Претседник: *Јесу ли вршена пљачкања?*

Оптужени: *Нису, на проШив.*

Претседник: *Шта на против.*

Оптужени: *Уживали смо највеће симпатије.*

Претседник: *То сте могли да кажете. Јесте ли се ви ставили са својом јединицом под команду Драже Михаиловића?*

Оптужени: *Јесте.*

Претседник: Какав је назив добила јединица у коју сте ви ушли заједно са Јботићевим добровољачким јединицама, четницима и осталима?

Оптужени: То је био истакнути део врховног штаба југословенске војске у отаџбини.

Претседник: А како се војна формација називала?

Оптужени: Нетачна је констатација у оптужници. Српски државни корпус је добио назив „Шумадиска дивизија“, а не цела група, и то 1 маја.³¹¹

Претседник: Јесте ли приликом борби са једницима Четврте југословенске армије заједно са Немцима учествовали?

Оптужени: То је била та фаза у оном моменту, када је постало јасно да је крај Немачке, да би наше учешће у борби против јединица, које надиру из Југославије, помагало само Немце. И ја сам наредио повлачење у Фриул. А борба би била немачки интерес.

Претседник: Нисте хтели да штитите немачке интересе?

Оптужени: Нисам хтео да их чувам.

Претседник: Јесте ли сматрали да је то моменат, је ли то био моменат за општи устанак?

Оптужени: Још није био наступио, али је био при крају, јер кад смо прошли кроз Јулиску Крајину разоружавали смо Немце и први пут смо успели да се наоружамо са борним колима.

Претседник: Разоружавали сте Немце? Јесте ли их хватали живе?

Оптужени: Поштедео сам их.

Претседник: Кога сте поштедели?

Оптужени: Заробљене.

Претседник: Које заробљене?

Оптужени: Заробљене Немце, а делом смо их предавали даље...

Претседник: Зашто нисте поубијали Немце?

Оптужени: Није било разлога, није било борби. Они су добровољно предали оружје и није било разлога да убијемо човека кад не постоји разлог.

Претседник: Јесте ли ви заједно са Љотићем, а у заједници са Гестапоом радили на оснивању школе и опреме командоса који су имали за задатак да врше саботажу, шпијунажу, терористичке акте итд?

Оптужени: Нисам, нити као командант ни као приватно лице.

Претседник: Јесу ли људи из ваших јединица били у овим диверзијама?

Оптужени: Било је извесних људи који су без мога одобрења и мога заступника, самовољно напустили команду, у Београду а не у Јулиској Крајини. Напротив сам одбијао учешће, кад сам био чак под пресијом присиљен да дадем пристанак.

Претседник: Јесте ли ви за време бављења у Словеначком Приморју и Јулиској Крајини имали официрску школу?

Оптужени: Јесам, али то су били курсеви, а не официрска школа у том смислу.

Претседник: Да ли је на курсевима предавао и Димитрије Љотић?

Оптужени: Он је био ...

Претседник: Је ли на курсевима предавао и Димитрије Љотић?

Оптужени: И он је предавао, као официр команде. Он је био потпуковник.

Претседник: Какав је циљ био курсева?

Оптужени: Курсеви су били различити, за десетаре, официрски курс, облигациони, обавештајна служба и друго.

Претседник: Је ли се изучавала герила?

Оптужени: Герила? Као предмет сваког војничког курса.

Претседник: Је ли се изучавало како се у позадини непријатеља дејствује?

Оптужени: Не.

Претседник: Је ли се изучавало како се дижу мостови?

Оптужени: Није било никаквих минерских курсева. Чисто пешадиски курсеви.

Претседник: Је ли истовремено при тој школи постојао и курс за просветаре?

Оптужени: Био је један просветни курс.

Претседник: Јесте ли ви предавали?

Оптужени: Нисам.

Претседник: А на војничком?

Оптужени: Нисам био у том гарнизону, ја сам био у Постојни.

Претседник: А колико је то удаљено?

Оптужени: Има око 30 километара.

Претседник: Јесте ли имали могућност да одлазите?

Оптужени: Имао сам могућности.

Претседник: А што ви знате практично о такозваним командосима где су они учествовали на курсевима, где су лица из ваших јединица изображавала се за командосе.

Оптужени: Господине претседниче, ја сам напоменуо да та група која је требала да се упути у Србију није имала везе ни са командом ни са мном, као са командантом ни као са приватним лицем.

Претседник: Чије везе?

Оптужени: То су људи који су упућени из моје команде из грађанства и из цивила.

Претседник: Какав је био задатак те групе?

Оптужени: Та група, као што сам накнадно сазнао, имала је задатак да се (розl Геблн) помоћу падобрана спусти у Србију са чисто информативним задатком, и због тога није упућена у Србију зато што су Немци захтевали од Љотића да они буду непосредно са овом групом у безжичној вези. Он се није хтео с тим сложити, јер се плашио да ће Немци те командосе злоупотребити и на томе се разбило. Они су враћени, односно упућени у Илирску Бистрицу.

Претседник: А је ли ипак једна група отишла за Србију?

Оптужени: Није.

Претседник: Нисте чули?

Оптужени: Не.

Претседник: Познајете ли неког Гашпаревића?

Оптужени: Тај није био у мојој групи. У 1943 отпуштен је из команде.

Претседник: А је ли знате Јована Крагујца?

Оптужени: Он је био и, како се сећам, он је жив у Италији.

Претседник: Докле је био Крагујац?

Оптужени: Крагујац је био до мог хапшења од стране Енглеза, до 28 августа 1945 у Формију, и Камти.

Претседник: А сада је жив у Италији?

Оптужени: Треба да буде жив, осим ако су га Енглези упутили.

Претседник: Је ли Крагујац био стално под вашом командом?

Оптужени: Он је самовољно такође напустио Београд. Он је био руководилац магацина оружја у Београду и ако није никоме предао магазин он је нестао.

Претседник: Како нестао?

Оптужени: Нестао.

Претседник: Кад је нестао?

Оптужени: Нестао из Београда, још у Београду.

Претседник: А када?

Оптужени: То је ваљда било у месецу септембру 1944 године.

Претседник: Па где сте се опет видели с Крагујцем?

Оптужени: Онда кад је наређено да се та група, која је била упућена за спремање, када је већ била на аеродрому код Беча спремна за старт, и Љотић наредио, пошто се није могао да споразуме за безжичну везу с Немцима, да оде у Јулиску Крајину. И он је дошао у Јулиску Крајину.

Претседник: А он је дошао у Јулиску Крајину из...

Оптужени: Из Беча.

Претседник: Кажете да су ти командоси били спремни да буду бачени у Србију само тако информативно?

Оптужени: За информативну службу.

Претседник: Како информативну службу?

Оптужени: Ради обавештеша лично, да би ЈБотић као политичар био информисан о приликама у земљи.

Претседник: Је ли то било у вези са планом велике немачке пролетње офанзиве?

Оптужени: Немам појма.

Претседник: Јесте ли ви унапређени од Недићеве владе у чин генерала?

Оптужени: Јесам.

Претседник: Када?

Оптужени: Мислим да је то било у августу 1944 године.

Претседник: Је ли то значило признање за ваш дотадашњи прегалачки рад?

Оптужени: Ја сам унапређен у чин генерала после 7 година које сам провео у чину пуковника и да је то било за специјално посебне заслуге вероватно би био унапређен 1941 или 1942 Године, као и остали, у чин Генерала, а не 1944 Године. А кад после 7 Година пуковничке службе ја постајем Генерал, по закону имам право после 4 Година...

Претседник: Имали сте право да полажете испит, па ако положите да постанете Генерал, а не да оваквим ставом чекате на превођење у чин Генерала.

Оптужени: Господине претседниче, то би вам морало бити познато да се за време рата не полагају испити по Закону о устројству војске ја сам имао право...

Претседник: Зашто се онда позивљете на околност да је после 7 Година размака између вашеГ унапређења за пуковника и Генерала...

Оптужени: Господине претседниче, ја нисам зарадио... да сам остао како сам желео али о томе ћу доцније Говорити...

Претседник: Ви сте малочас рекли да сте сматрали да Србија сама ништа не може да уради, да треба прикупљати снаге и да у даном моменту удари на Немце.

Оптужени: Извините молим вас ја вас нисам разумео.

Претседник: Кажете да се вршила организација трупа, наоружање, одржавао ред и мир, да се у даном моменту удари на окупатора?

Оптужени: Јесте.

Претседник: Када је требало да наступи тај дан и моменат по вашем мишљењу?

Оптужени: Господине претседниче, требало је да наступи прво у случају приближавања фронта.

Претседник: Чијих фронта?

Оптужени: Борбених фронтова, фронтова где се могу водити одлучне битке, то јест до момента десанта или приближавања истог фронта према Србији.

Претседник: Да ли је наступио моменат приближавања источног фронта према Србији?

Оптужени: Тај случај је наступио.

Претседник: Када?

Оптужени: Већ у месецу септембру 1944 године. *А зато што смо ми изнутра били несложни нисмо могли да рачунамо да ће нас и источни савезник да разуме. Ми нисмо хтели да се боримо даље у Србији већ, пошто је престала наша мисија са одласком окупатора, ми смо напустили нашу земљу.*

Претседник: Добро.

Судија Лаковић: Да ли су се људи из ваших одреда васпитавали на падобранским курсевима пре него што сте отишли из Србије.

Оптужени: Нису.

Судија Лаковић: Нигде?

Оптужени: Ја не знам.

Судија Лаковић: Па како објашњавате чињеницу откуда они младићи, који су се спуштали на Дрвар заједно са Немцима, да се налазе после у вашој пратњи?

Оптужени: Они нису били са мном.

Судија Лаковић: Откуд они тамо са Немцима?

Оптужени: То су Далматинци који нису били у Србији.

Судија: Чињеница је да су они били у вашој пратњи и да су се спуштали заједно са Немцима на Дрвар.

Оптужени: Они су дошли у јединицу у Јулиску Крајину и привремено су били прекомандовани док није образована хрватска команда.

Судија: А јесу ли се вежбали код Краљева са Немцима?

Оптужени: Ја не знам о томе ништа. *Моји нису били.*

Судија: После капитулације Југославије вас ухапсише усташе. Ви сте били пуковник и како је могућно да ви идете по Хрватској, идете код Будака и усташких министара у доба када се истребљује српски народ. Како објашњавате ту чињеницу? Остајете код ваше тетке, како да вас нису бар стрпали у неки логор или убили?

Оптужени: Господине судија, ја сам био осуђен на смрт.

Судија: Знаш, али ипак сте се шетали.

Оптужени: Тада није била општа хајка на свакога. *Ја вас молим да ми дозволите да поново кажем...*

Судија: Ја немам ништа више да питам.

Претседник: Друже тужиоче, изволите ако имате питања.

Тужилац Јовановић: Ви кажете да сте били командант „шумадиског корпуса“ 1941 године?

Оптужени: То се тако звало.

Помоћник тужиоца: Ви рекосте мало пре да се не сећате, управо да не знате и шта више категорички тврдите да нисте учествовали у масовном одвођењу људи у концентрационе логоре. Ја ћу вам

прочитати један ваш извештај који сте упутили команданту 15 августа. Ви говорите ту о операцијама које сте водили заједно са Немцима где учествује и одред капетана Игшатовића и војводе Гордића, па кажете: „Са расположивим јединицама предузели смо енергично и систематско чишћење околине Крагујевца у полупречнику од око 20 километара. У Крагујевцу сам образовао концентрациони логор у коме сам почео да скупљам комунисте. У току овог посла добио сам наређење за расформирање шумадиског кора.“

Оптужени: Господине тужиоче, то је извештај капетана који је био остао у Крагујевцу. То није мој и ево тај. То је писао капетан Стокић.

Помоћник тужиоца: Али он је заступао команданта.

Оптужени: Ја сам био у Чачку и то сам сазнао.

Помоћник тужиоца: Било је концентрационих логора само се ви не сећате.

Оптужени: После тога ја сам био у Крагујевцу два до три пута.

Помоћник тужиоца: Да ли ви знате за ово?

Оптужени: Ја сам ово сазнао из оптужнице.

Помоћник тужиоца: Значи да је ипак било.

Оптужени: Ја не могу да тврдим да ли је тачно или не.

Помоћник тужиоца: Из Чачка 2 децембра претседнику српске владе Недићу пишете овај извештај. То је ваш потпис командант, пуковник...

Оптужени Мушицки (прилази помоћнику тужиоца капетану Јовановићу гледа потпис и каже): Јесте.

Помоћник тужиоца: Мало пре рекосте супротно, а ево овде говорите да сте у сарадњи са немачком војском ишли по унапред предвиђеном плану.

Оптужени: Тачно, ту нема контрадикције.

Помоћник тужиоца: Ноторна је ствар да је СДК био Љотићева војска.

Оптужени: То није.

Помоћник тужиоца: Ви покушавате да порекнете, али ја сам то читао у „Српском народу“. Ја сам хтео да питам ко су били просветари?

Оптужени: Ја категорички тврдим да није истина да је СДК био Љотићева војска.

Помоћник тужиоца: Кад се називао СДК да ли су то били само добровољци?

Оптужени: Пред крај 1941 године вршена је регрутација.

Помоћник тужиоца: Шта значи регрутација, да ли је то добровољно или принудно?

Оптужени: То је била регрутација.

Помоћник тужиоца: Да, али регрутација није добровољна него принудна. Ко су били просветари?

Оптужени: Махом и искључиво из Љотићевог покрета.

Помоћник тужиоца: Има извештаја у којима стоји да су просветари били најизразитији припадници „Збора“.

Оптужени: То је тачно да су били скоро највећим делом и искључиво, али нису сви.

Претседник: Је ли има одбрана каквих питања?

Бранилац Ђорђе Ђирић: Шта сте до окупације радили?

Оптужени: Мене је мобилизација затекла у Славонском Броду. Ја сам од тога времена чекао на наређење Врховне команде за упуш-сШва. После подне проглашена је Шзв. НДХ а идућеГ дана, Шо је било 11, на мене су усШаше извршиле пресију да спречим рушење СавскоГ мосШа. Ја не само да нисам спречио него сам наредио командирину мосШа да добро пази и наравно мосШ је после одлеШео у ваздух. Ја сам после Шога поиШо нисам могао преко Брода да пређем у Босну покушао сам да се пребацим преко скеле. Том приликом ухапшен сам од сШране усШаша, осуђен на смрШ и само блаГодарећи срећним околносШима успео сам да се извучем.

Бранилац: Ко вам је помоГао?

Оптужени Мушицки: ПомоГао ми је један капеШан који је био дежурни и на служби у домобранској војсци, јер усташе тада још нису знали да могу радити што хоће. И блаГодарећи њеГовој енерГичној интервенцији он је наредио да ме стражарно спроведу у ЗаГреб. Они су на то једва пристали после неколико сати нате-зања. После десет дана пуштен сам из ЗаГреба, јер је утврђено да немам никакве кривице. Тачно је оно што је рекао Г. судија да сам био код Будака. Био сам код њеГа да Га замолим за интервенцију, јер је моја ташта добила наређење да за један сат напусШи прадедовско имање. Она је добила нервни напад и није могла кренути на пут. ЗбоГ тоГа је полазак њен одложен за један дан. Ја сам искористио то време и отишао код Будака молећи Га да интервенише у ствари моје таште. Он ми је ставио у изглед да могу да спасем њено имање а то је било велико имање под условом ако ступим у Хрватску војску.

Претседник: Како у Хрватску војску? Ваљда у Павелићеву војску.

Оптужени: У Хрватску војску. То се онда звало Независна држава Хрватска.

Претседник: Је ли у Павелићеву војску?

Оптужени: У Хрватску војску. Али ја сам то одбио са презиром. Неколико дана после ШоГа био сам пуштен.

Бранилац: Када сте дошли у Београд?

Оптужени: Дошао сам у Београд 13 априла.

Бранилац: Где сте се настанили у Београду?

Оптужени: Настанио сам се код рођака моје жене.

Бранилац: Је ли се ваша ташта и породица већ била преселила у Београд?

Оптужени: Није.

Бранилац: С ким сте се прво видели у Београду од знатнијих личности?

Оптужени: Видео сам се са пуковником Масаловићем.

Бранилац: Јесте ли се видели са ЈБотићем?

Оптужени: Срео сам се с њиме на улици. То је било код великих степеница. Он ми је тада кратко рекао да се формирају неке десантске јединице у Смедереву, и да ли бих хтео да дођем тамо.

Бранилац: Шта сте му ви на то казали?

Оптужени: Нисам био упућен у целу ствар и нисам му ништа могао рећи.

Бранилац: Ко вас је позвао на састанак код Недића?

Оптужени: Позван сам од стране Недића.

Бранилац: Како је он сазнао за вас? Је ли му ЈБотић то рекао?

Оптужени: Вероватно?

Бранилац: Јесте ли и како приступили Недићу на том састанку?

Оптужени: Ја сам на том састанку приступио Недићу. Он ми је саопштио да ме је одредио за команданта Српског добровољачког корпуса, који ја треба да формирам.

Оптужени: Ја сам имао много разлога да се колебавам и да одбијем понуђени ми положај, али сам га ипак примио.

Бранилац: Шта вам је после тога говорио?

Оптужени: Објаснио ми је целу ситуацију у Србији. *Рекао је да смо ми у том првом периоду рата између нас и Немачке привукли на себе више од 40 немачких дивизија, које су биле предвиђене за напад на Совјетски Савез, и које су морале да скрену на Балкан, и да је тиме Немачка изгубила 6-8 недеља, што је било пресудно за цео рат.*

Бранилац: Је ли он рекао: да смо ми своју улогу добро одиграли?

Оптужени: Рекао је, као и то да сада није моменат нашег поновног ступања на сцену. Објаснио је да је ситуација тада била за нас врло опасна. Хитлер је ставио Србију ван закона. Сваки Немац могао је да ради шта је хтео. Али, и ако је ситуација у Србија била веома опасна, живот у Србији био је ипак сношљив.

Претседник: Оставите то и немојте падати у контрадикцију. Кажете да је Хитлер хтео да уништи Србију и да је ставио ван закона, а овамо опет кажете да је у Србији тада било сношљиво стање.

Бранилац: Молим вас, допустите му да одговори на моје питање. Шта вам је, оптужени Мушицки, Недић тада још говорио?

Оптужени: Рекао је да ће на сваки акт оних који врше нападе на Немце непријатељ наступити брахијално са најгрубљим сретствима одмазде. За устанак, рекао је он, није било никаква изгледа на успех. Међутим устанак је почео у лето 1941 године.

Бранилац: Да ли сте знали ви за тај устанак и како су се ти сукоби претстављали, да ли као борба партизана или одреда Драже Михаиловића?

Оптужени: То су били немири на политичкој бази. Тако је то изгледало.

Бранилац: Да ли сте чули да су учествовали само одреди Драже Михаиловића.

Оптужени: Не, нисам чуо.

Бранилац: Добро. Шта вас је руководило да ириступите формирању тих одреда?

Оптужени: Као што се зна ситуација је била тешка, а последице доводиле су до страдања српског народа.

Бранилац: Које језике ви говорите?

Оптужени: Немачки, мађарски и француски, а служим се енглеским и нешто италијанским.

Бранилац: Да ли вас је можда због тога узео Недић?

Оптужени: Јесте. Вероватно.

Бранилац: Ви сте свршили неку подофицирску или официрску школу још за време Аустрије?

Оптужени: Техничку војну академију.

Бранилац: Ко ме сте се ви као официр по доласку у Београд имали да пријавите. Знате да је постојала наредба за регистрацију официра?

Оптужени: Ја мислим да сам имао да се пријавим у Министарство унутрашњих послова.

Претседник: А да ли сте се пријавили комесаријату?

Оптужени: То сам морао прво да учиним.

Бранилац: Да ли је та обавеза о пријављивању утицала на вашу одлуку да се примите тога положаја, да евентуално не би отишли у ропство, јер су Немци многе одводили у ропство?

Оптужени: Неких нарочитих разлога није било.

Бранилац: Ви сте Недићу казали да нисте способни да командујете једном таквом јединицом пошто нисте пешадиски него инжењерски официр и да ли вам је обећао да ће вам доделити једног помоћника?

Оптужени: Ја сам му рекао да сам инжењерски официр, управо железничар и да сам се само бавио изградњом пруга и мостова и да немам неких наклоности за борбене јединице. Он је тада обећао да ће ми дати једног стручњака.

Бранилац: Ко је вама издавао наређење?

Оптужени: Изрично претседник владе.

Бранилац: А ко је њему издавао наређење?

Оптужени: Знам да су му давали наређења и Немци, али знам да је примао само она која су у интересу српског народа.

Бранилац: Да ли вас је Недић лично помагао на терену?

Оптужени: Не.

Бранилац: А приликом операција на Руднику?

Оптужени: Не, он није излазио на терен.

Бранилац: Да ли је долазило до неких наређења за операције ван вашег знања?

Оптужени: Начелно то није било.

Бранилац: Какву су улогу код вас имали просветари, који су били Љотићеви људи, да ли су то били иста врста политичких комесара и због чега сте долазили у сукоб са тим људима?

Оптужени: Просветари су били махом љотићевци. То су били ин-Шелектуалци који су за те положаје били најпозванији. Ја сам

био официр од позива и нисам могао да схватим да се неки други, већи, ауторитет меша у војне јединице.

Претседник: То није важно. Молим вас, браниоче, постављајте конкретна питања.

Бранилац: Да ли су ти људи нешто радили на своју руку када су били на терену?

Оптужени: Они су иступали често пута и због тога сам долазио у сукоб с њима.

Бранилац: Је ли због тога Љотић интервенисао и изглађивао те сукобе?

Оптужени: Ја сам због Шога имао често објашњење с њиме.

Претседник: Постављајте, молим вас, конкретна и прецизна питања јер ви не постављате питања него дајете одговоре.

Бранилац: Кажите нам да ли је Недић веровао у победу Немаца када вас је позвао?

Оптужени: У току тога разговора Недић ми је казао да се је наша улога завршила за први период рата, а да ћемо понова ступити на сцену у погодном часу.

Бранилац: Од када је Марисав Петровић у Љотићевим одредима, да ли је он у месецу јуну имао свој одред са којим је самостално оперисао?

Оптужени: У јуну мислим да није. Марисав је дошао у Београд у септембру или октобру и упућен је у Аранђеловац.

Бранилац: Да ли вам је познато због чега је вршена казнена експедиција у Крагујевцу?

Оптужени: Ја нисам знао, али сам доцније накнадно чуо...

Претседник: Молим вас пређите на друго питање, јер то није од интереса за Суд шта је он накнадно чуо.

Бранилац: Дозволите му да каже шта је накнадно чуо.

Претседник: Па то сте и ви могли чути, јер сте живели овде за време окупације, али то за Суд није ни мало интересантно. Шта је он чуо није важно. Он је могао чути много што шта, него је важно овде да испитујемо опШужницу.

Бранилац: Ко вам је давао наређење за акцију?

Претседник: То је питање већ рашичићено.

Бранилац: Зашто су вас одредили да пратите немачке одреде и да будете пратилац ваших одреда на терену?

Оптужени: Ја сам то већ објаснио да распоређујем одреде по Гарнизонима.

Бранилац: Да ли су вас Немци признавали за команданта корпуса?

Оптужени: Нису.

Претседник: Јесте ли ви били постављени за команданта добровољачког корпуса и добровољачке команде у сагласности са Немцима? И да ли је могао један такав командант бити постављен без сагласности с Немцима?

Оптужени: Ја то не знам.

Претседник: Оптужени Јовановићу, устаните, оптужени Динићу устаните и приђите Суду. Да ли су, оптужени Јовановићу могла у току окупације од стране Недића да се врше постављења команданата јединица ранга оптуженог Мушицког без претходне сагласности Немаца?

Оптужени Јовановић: Као шеф државне безбедности постављао сам офицере и унапређивао и нисам морао да тражим сагласност Немаца до ранга мајора.

Претседник: А преко тога?

Оптужени Јовановић: Морао сам да тражим одобрење од Немаца.

Претседник: Оптужени Динићу, као активном министру Недићеве владе је ли вам било познато да ли су се могла вршити постављења команданата ранга оптуженог Мушицког без претходне сагласности са окупатором?

Оптужени Динић: Ја морам да кажем да је постављење и унапређење официра Српског добровољачког корпуса вршено без мога знања.

Претседник: А како сазнање имате као члан владе?

Оптужени: Претпостављам да је морала бити сагласност Немаца.

Судија Лаковић: *Коме сте достављали извештаје о вашем раду као команданта корпуса?*

Оптужени: *Само претседнику владе.*

Судија Лаковић: *Иницијално више?*

Оптужени: *Не.*

Судија Лаковић: *А Немцима?*

Оптужени: *Нисам.*

Судија Лаковић: *Мислим да сте у истрази друкчије казали.*

Бранилац: *Да ли сте приликом наступања немачке војске и ваших одреда на ужичку републику пуштали људе кућама?*

Оптужени: *Јесам.*

Бранилац: *Како је текао ваш улазак у Чачак?*

Оптужени: *Ја сам успео при улазу у Чачак да једну групу заробљеника, на коју сам наишао, у току истог дана пустим. Они су били заробљени од стране Немаца и њих сам пустио истог дана. А исто тако и оне који су већ били осуђени од Немаца успео сам да пустим истог дана.*

Претседник: *Јесу ли то били заробљеници српског добровољачког одреда кад сте их ви пустили, или су били немачки?*

Оптужени: *Немачки командант милиције овластио ме је да их испитам и благодарећи моме испитивању и начину како сам их испитивао они су били пуштени.*

Претседник: *Питам вас због тога јер сте у истрази рекли: „Захваљујући доброту и увиђавности немачког команданта” и тако даље.*

Бранилац: *Шта су вам казали Чачани после дан два кад сте се вратили са терена и да ли су Чачани стрељани док сте ви били?*

Оптужени: *За оно време из Групе оних који су саслушани није ни један стрељан.*

Бранилац: *А шта су вам Чачани после казали?*

Оптужени: *Не у Чачку, него много Година доцније, кад сам се сре-тао са појединим Чачанима, не знам како да се изразим, непријатно ми је да будем нескроман, али су ми добацивали и у појединим порукама које сам добивао, говорили: Ви ћете бити наши по-сланик.*

Претседник: *Јесу ли вам то говорили они из онога одбора двадесеторице?*

Оптужени: *Не знам. Мислим да нису. Добијао сам поруке од непо-знатих.*

Бранилац: *Да ли су у Чачак довођени заробљени људи на стреља-ње из орГанизације Драже Михаиловића и друГи?*

Оптужени: *Ја сам видео онога дана кад је био збор једну Групу која је дошла под засиавом. Не знам тачно колико је било, али је могло бити њих око 40 кад су прошли.*

Бранилац: *Шта је било са железничарима које су Немци водили?*

Оптужени: *То је била Група, коју сам срео у вароши, приликом уласка мојих јединица које су ишле као претходнице и побочнице Немци су прикупили железничаре и Грађане који су носили ору-жје и све су притворили. Те људе успео сам мојом интервенцијом да пустим на слободу.*

Бранилац: *Зашто сте у том периоду били ухапшени од стране Не-маца и после осуђени?*

Оптужени: *Ухапшен сам што сам упутио два официра на Равну Гору ради информације за ступање у везу са Дражом Михаилови-ћем.*

Бранилац: *Јесу ли у томе периоду вођене операције са партизани-ма?*

Оптужени: *У томе периоду није било никаквих значајних опера-ција на правцу Краљево - Чачак и није долазило до сукоба. Било је пушкарања са мањим групама и од тих јединица које су биле под мојом командом, неке су дошле у позадину.*

Бранилац: *Кад сте донели одлуку о евакуацији из земље?*

Оптужени: *Онога часа кад су се појавиле руске трупе на нашој источној граници.*

Бранилац: *Да ли сте имали сукоб са партизанима и како сте путовали?*

Оптужени: *Прошли смо кроз Срем до Осијека. У Срему смо дали партизанима до знања да желимо да прођемо без икаквоГ меша-ња у њихове послове. Било је мањих пушкарања, али није било ве-ћих сукоба.*

Бранилац: *Какву је улогу у српском добровољачком корпусу имао ЈБотић?*

Оптужени: *Улога ЈБотића почиње 8 октобра 1944 године кад је по иступању из Србије обукао униформу пуковника и пријавио се на дужност.*

Бранилац: *Да ли сте ви учествовали у предлозима да се СДК ста-ви под команду Драже Михаиловића?*

Оптужени: То је само по себи јасно. Ја сам био командант корпуса и према томе сам имао и право одлучивања. Љотић је био мој потчињени официр, који је био лојалан и пажљив Он је имао иницијативу по тим питањима, али није радио без мога одобрења.

Помоћник тужиоца: Значи да је Љотић имао вас да слуша.

Оптужени: Јесте, као потпуковник СДК.

Бранилац: Због чега је онај ваш батаљон ишао у Црну Гору?

Оптужени: Тај батаљон је ишао у вези са пројектом да се Србија и Црна Гора уједине. Ту мисију имао је министар Олћан, који је са тим батаљоном отишао у Црну Гору.

Бранилац: Какво је гледиште имао Недић по питању вашег стављања под команду Драже Михаиловића?

Оптужени: То је питање...

Претседник: *Да ли сте водили ви борбу против јединица Драже Михаиловића?*

Оптужени: *Водили смо борбу против свих оних који су изазивали реакцију окупатора, па према томе и против јединица Драже Михаиловића.*

Претседник: *Наведите неки пример ваше борбе против јединица Драже Михаиловића.*

Оптужени: *Ми смо се борили против јединица Драже Михаиловића све до средине 1944 године, а 8 октобра 1944 Године донели смо одлуку о ступању под неГову команду.*

Помоћник тужиоца: *Је ли та ваша борба против јединица Драже Михаиловића била борба за престиж?*

Оптужени: *Не, неГо као против јединица које су изазивале реакцију окупатора.*

Претседник: *А јесте ли се заједно с Немцима и Бугарима борили против Народноослободилачке војске?*

Оптужени: *Јесте, од средине 1944 Године.*

Претседник: *А у априлу 1944, против II пролетерске дивизије?*

Оптужени: *Не.*

Бранилац: *Ко је омогућио нашој војсци да уђе у Трст пре савезничке војске?*

Претседник: *На коју то војску мислите?*

Бранилац: *Па на нашу садашњу војску, на ЈуГословенску армију.*

Претседник: *Ко је омогућио ЈуГословенској армији да уђе у Трст? Па сама ЈуГословенска армија. Ваше питање је неумесно. Ја мислим да је данас сваком пиониру јасно ко је кад и како ушао у Трст.*

Бранилац: *Али Мушицки је издао једну наредбу...*

Претседник: *Изгледа да је Мушицки са својим батаљоном одлучио рат... Постављајте конкретна питања.*

Бранилац: *С ким је Љотић долазио у додир у Јулиској Крајини?*

Оптужени: *Он је у Јулијској Крајини одржавао контакт са свима слојевима народа. Код нас је била тежња да са оним нашим народом, који је дуго живео у италијанском ропству, живимо у најбољим односима.*

Помоћник тужиоца: *Зато има читава књига тужби на вас, која је стигла од народа Јулиске Крајине.*

Бранилац: *Колико је трајао тај ваш војни курс, школа?*

Оптужени: *То су били повремени курсеви.*

Судија Лаковић: *Јесте ли ви посећивали Љотића док сте били у Србији?*

Оптужени: *У Београду? Јесам.*

Судија Лаковић: *Зашто онда кажете да нисте имали никакве везе с њим.*

Оптужени: *Никакве службене везе, а посећивао сам га зато што ме је он молио да дођем да се изгледе сукоби између мене и неких његових официра.*

Судија Лаковић: *Кога сте за време тих посета налазили код Љотића?*

Оптужени: *Нашао сам мајора Рексхајзена, кога сам још од пре рата знао из Осијека.*

Судија Лаковић: *Јесте ли имали раније везе с њим?*

Оптужени: *Нисам, осим што смо се познавали.*

Бранилац: *А Кронхолца?*

Оптужени: *Њега сам упознао када сам одлазио да му захвалим што је поступио по једној интервенцији.*

Судија Лаковић: *Ко вас је упознао са овим човеком?*

Оптужени: *Онај који је молио њега за интервенцију; то је био Љотић.*

Судија Лаковић: *А јесте ли га налазили код Љотића?*

Оптужени: *И он је долазио код Љотића.*

Претседник: *Јесте ли ви пре рата били ађутант краљице Марије?*

Оптужени: *Био сам ађутант краља Петра, краља Александра и краљице Марије.*

Судија Лаковић: *Јесте ли пре рата читали фашистички Љотићев билтен?*

Оптужени: *Долазио је и до мене.*

Претседник: *Сматрате ли да су жртве народноослободилачке борбе у складу са постигнутим резултатима по интересе најширих народних маса?*

Оптужени: *Нисам разумео питање.*

Претседник: *Сматрате ли да су жртве народноослободилачке борбе у складу са постигнутим резултатима по интересе свих народа Југославије?*

Оптужени: *Ја сматрам да су жртве које су пале претеране и да је могло без њих да буде.*

Претседник: *На који начин?*

Оптужени: *Да се је устанак организовао на други начин, онако како смо га ми замишљали.*

Претседник: *Одређујем одмор од 15 минута.*